

ВЪРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XII, бр. 23 (702)

Търново, четвъртък, 23 февруари 1956 г.

Отд. бр. 20 ст.

Бойна дружба

Слава на Съветската армия!

На 23 февруари съветските народи в един с цялото прогресивно човечество празнуват славната 33 годишнина на героичната Съветска армия и военноморски флот.

Тридесет и осем години Съветската армия беззаветно и предано служи на своята любима социалистическа Родина, бдително охранява историческите завоевания на Великата Октомврийска социалистическа революция и мирния труд на съветските народи.

Съветската армия е армия от нов тип, армия на освободените от иго на империализма работници и селяни, армия на братството между народите на великата съветска страна. Тя е възпитана в дух на интернационализъм, на любов и уважение към народите от всички страни, в дух на запазване на мира в целия свят.

На своите легендарни щикове съветските воители досега жадно са победили на много полета в Европа и Азия. Затова те я обичат, почитат и уважават, като своя освободителка, като своя армия на мира и дружба, като своя армия на справедливостта и възмездие. Как сполучливо е възпял мисията на съветската армия в своите стихове Смирненски:

... Възгърете вечна обич, вечна правда на света!

От 28 януари 1918 година, когато председателят на комисариите В. И. Ленин подписва декрет за организиране на работническо-селянска армия, създадена в дните на Великия Октомври, възниква и законът от славната КПСС, Съветската армия изминава героичен път на своето развитие. Получава първото си бойно кръщение на 23 февруари 1918 година при Нарва и Псков, тя израсна и закрена в кървавите сражения срещу белогвардейските пълчища на Юденич, Колчак, Врангел, армията на 14-те империалистически страни, сключили позорен съюз за удушаване на младата съветска държава. Светът остана изумен от несъкрушимия патриотичен дух на съветските воители още от първите дни на тяхното появяване.

Сялата и могъществото на Съветската армия се корени в нейните безразни връзки с народа, в нейните високи морални и боеви качества, в съзнанието, че тя защитава право дело.

Гениална прозорливост В. И. Ленин сочеше, че завоеванията на Великия Октомври могат да бъдат защитени само от надеждна въоръжена сила, от социалистическата армия. Затова съветската държава и Коммунистическата партия непрекъснато полагат грижи за укрепването на своите въоръжени сили.

В годините на мирното строителство Съветската армия израсна като сигурна защитница на завоеванията на съветските хора, на ентусиазирания им труд за изграждането на първата социалистическа страна в света. Нейните сили растяха заедно с гигантските темпове на нарастването на икономическата мощ на страната и морално-политическото единство на съветското общество.

С неуязвима слава се покриха знамената на Съветската армия, когато развълнуваните слависти, след като бързо разгроми прехваления френски и английски армии, вероломно нападна великата страна на социализма. Върба Съветския съюз беше хвърлена най-страшната военна машина на капиталистическия строй — хитлеристката

военна машина. В тежък двубой в историческите битки при Москва, Сталинград, Курск, Шеймен, Курск, Яс-Кишинев, Буда-Пеща, Берлин, Съветската армия отстоя своята свобода и независимост на социалистическото общество, разгроми фашистките пълчища и с това помогна на народите на Европа да се освободят от фашисткото иго, спаси световната цивилизация от унищожение.

Световно историческата победа на Съветската армия във Великата Отечествена война над силите на фашизма е блестящ триумф на съветската военна наука, наука да се побеждава. Тази историческа победа съветският народ и неговите въоръжени сили дължат на мъдрото ръководство на Коммунистическата партия на Съветския съюз.

В следвоенния период Съветския съюз постигна големи успехи в развитието на своето народно стопанство. Големият размах на мирно строителство свидетелства за миролюбивата кърпа полетна на Съветската държава, която поглежда на интересите на народите от целия свят. Със съкращаване на члеността на въоръжените си сили с 640 хиляди души и с намаляване близо с 10 милиарда рубли военните разходи на държавния бюджет за 1956 г. Съветското правителство на дело демонстрира желанието на съветския народ да живее в мир и дружба с всички страни, независимо от техния обществен и държавен строй.

Но съветският народ, зает с мирен труд, не може да не държи сметка, че правителствата на някои империалистически държави продължават да се надпреварват във въоръжаването, да скъпяват военни блокове, да строят военни бази на чужди територии. В интерес на безопасността Съветското правителство се грижи за укрепване на отбранителната способност на Съветския съюз.

Провеждайки последователно мирна политика, — се казва в Отчетния доклад на ЦК на КПСС пред XX конгрес — нашата Партия смята за свое особено важно задължение неуморно да укрепва доблестните, покрити със слава въоръжени сили на Съветската държава — нашата армия, флот, авиация, да ги снабдява с най-нова техника, да повишава политическата съзнателност и бойното майсторство на техния личен състав. Съветският народ може да бъде уверен, че неговите въоръжени сили, които зорко пазят мирния труд на съветските хора, ще изпълняват с чест своя дълг пред социалистическото отечество.

Днес всички миролюбиви хора в света гледат на Съветската армия като на най-надеждна защитница на техния мирен труд, на тяхната свобода и независимост.

В деня на 38 годишнината на славната Съветска армия народите отново отпразнуват в надежда и упование към нея, а нейните подвизи предумно господство, че ако те дръзнат да запалят нова световна война, то техният край ще бъде неминуемо казано в край на фашистка Германия.

Нашият народ храни дълбока признателност и гореща любов към своя освободител от фашизма и експлоатацията — Съветския съюз, към неговата славна армия.

Слава на Съветската армия!

На XX конгрес на КПСС

Постановление на XX конгрес на Комунистическата партия на Съветския съюз по отчетния доклад на Централния комитет на КПСС (Прието единодушно на 20 февруари 1956 г.)

След като изслуша и обсъди отчетния доклад на първия секретар на ЦК на КПСС другаря Н. С. Хрущов за работата на Централния комитет на Комунистическата партия на Съветския съюз, XX конгрес на Комунистическата партия на Съветския съюз постановява:

Одобрява изцяло и напълно политическата линия и практическата дейност на Централния комитет на КПСС.

XX конгрес реши да образува комисия, която да подготви подробна проекторезолюция на XX конгрес на Комунистическата партия по отчетния доклад на ЦК на КПСС в следния състав:

Н. С. Хрущов (председател), А. Б. Аристов, С. Бабаян, Н. И. Беляев, И. П. Бойцов, Л. И. Брежнев, Н. А. Булганин, К. Е. Ворошилов, Б. Гафуров, А. Д. Данилов, Г. А. Денисов, П. И. Доронин, И. К. Жегалин, Г. К. Жуков, Н. Г. Игнатов, С. Д. Игнатьев, Л. М. Каганович, Я. Е. Калинин, Н. Т. Калченко, И. В. Капитонов, А. П. Капитонов, А. П. Кириленко, А. И. Киряченко, Н. В. Киселев, Ф. Р. Козлов, И. Г. Кебин, О. В. Куусинен, А. Н. Ларионов, Г. М. Маленков, В. П. Мжаванадзе, А. И. Микоян, Н. А. Михайлов, В. М. Молотов, З. И. Муратов, И. Д. Мустафаев, Н. А. Мухитдинов, Н. Н. Органов, Н. С. Патоличев, М. Г. Перухин, П. К. Пономаренко, П. Н. Поспелов, К. Г. Пясин, И. Р. Раззаков, М. З. Сабунов, З. Т. Сердюк, А. Ю. Снечук, А. И. Струев, В. М. Суслон (Краснодар), М. А. Суслон, Ф. Е. Титов, С. А. Товмасьян, Е. А. Фурцева, Н. М. Шверник, А. Н. Шеленин, Д. Т. Шелялов, А. М. Школьников.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА XX КОНГРЕС НА КПСС ПО ОТЧЕТА НА ЦЕНТРАЛНАТА РЕВИЗИОННА КОМИСИЯ НА КПСС (Прието единодушно на 20 февруари 1956 г.)

Утвърждава се отчета на Централната ревизионна комисия на КПСС. (БТА)

На утринното заседание на 20 февруари т. г. пръв говори И. Д. Мустафаев — представител на Азербайджанската партийна организация, а след това от името на Индонезийската комунистическа партия полнесе приветствие др. Д. М. Айдит. Той говори между другото за Бандунгската конференция на страните от Азия и Африка на която един от инициаторите е Индонезия.

От името на Монголската народна революционна партия и на трудеците се на Монголската народна република полнесе приветствие др. Ю. Цеденбал. Цялата дейност на КПСС, каза той, е най-ярък пример на беззаветна служба на интересите на народа.

След това произнесе реч др. К. Е. Ворошилов.

Изказаха се след него др. З. И. Муратов — от Татарската партийна организация, А. Д. Данилов — от Дагестанската партийна организация, М. А. Шолохов — от Каменската партийна организация, И. К. Жегалин — от Сталинградската партийна организация и академик И. В. Курчатов,

който посвети своето изказване на трудовете на съветските учени по използването на атомната енергия за мирни цели.

Др. А. Аалтонен, посрещнат съедно от присъстващите, говори от името на Финландската комунистическа партия.

От името на Испанската комунистическа партия поздравя XX конгрес др. Долорес Ибарури, а от името на Аржентинската комунистическа партия — др. Кодовия.

На своето следобедно заседание конгресът, по предложение на председателствувания др. Суслон, прекрати разискванията по отчетния доклад на Централния комитет на КПСС и Ревизионната комисия на КПСС.

Конгресът прие единодушно постановление по отчетния доклад на ЦК на КПСС с по отчета на Централната ревизионна комисия на КПСС.

Конгресът продължи своята работа по днешния ред на 21 февруари. Др. Н. А. Булганин изнесе доклад по директивите на XX конгрес на КПСС за шестия петгодишен план за развитие на народното стопанство на СССР.

Потоктът на частните стопани към ТКЗС не спира, а всеки ден расте

ДВА ПЪТЯ ИМА — ЩЕ ВЪРВА С НАРОДА

Трудеците се селият от с. Керек, Дрянковско на практика убедени, че кооперативното стопанство прилага най-новата техника и селскостопанската наука в обработването на земята, с чия о помощ получи добри резултати, започнаха да навлизат в ТКЗС. Само за един ден подпоха заявления девет стопани: Иван Алев, Стефан Генджов, Тотю Георгиев, Пеню Шиндрев, Стефан Марков и други.

Др. Стефан Генджов като подписа заявления си за кооператор, каза: "Разбрах, че два пътя няма — ще върва с народа".

СТОПАНСТВОТО НАПЪЛНО МАСОВИЗИРАНО

През 1950 година ТКЗС в с. Лесичери, Павликениско бе масовизирано. Останали бяха във цялостна стопаня, които се плашеха, че ако влизат в ТКЗС ще умрат от глад. Не излезе така. Останалите извън стопанството се убедили, че са грешили, видяла на дело, че кооператорите са по добре от тях.

На 17 февруари и тези 20 стопани станали с желание членове на ТКЗС. Сега вече стопанството се масовизира напълно.

Асен Тончев

НОВИ ЧЛЕНОВЕ НА ТКЗС

Отскоро в с. Кесарево, Г. Оряховско се разрасна движението за навлизане на частни земеделски стопани в ТКЗС.

Много от тях, разбрали, че в кооператива животът е по-растен, по-щастлив, полагат заявления да станат кооператори. За няколко дни са подадени молби от 153 домакинства с общо 1,667 декара.

До сега членовете на ТКЗС бяха само 70-80. Това не им попречи да получат през 1955 г. по 13-80 лева на трудолен.

— Ние вярваме, че като се масовизира и механизира стопанството, паричните и натурални възнаграждения на трудолен далеч ще надминават тези от миналата година — каза др. Ганка Стойчева, член на ТКЗС.

Подаването на заявления продължава.

С. Цонков

Враговете неведнаж се опитваха да проверят доколко е здрава и жизнена Съветската социалистическа държава. Но всички тези опити свършваха с провал и организаторите на военни авантюри си счупиха врата. Съветската държава расте и крепне. Тя се възвисява като могъщ фар, който сочи на цялото човечество пътя към новия свят.

(Из доклада на др. Н. С. Хрущов пред XX конгрес на КПСС)

ОПИТЪТ НА ПЪРВЕНЦИТЕ ДОСТОЯНИЕ НА ВСИЧКИ

От 82 декара по 215 kg слънчоглед

Миналата година нашата бригада обработваше 82 дк слънчоглед, от който получихме средно по 215 kg при план 150 kg. Тези добиви ние постигнахме, като приложихме редица агротехнически мероприятия.

Площта беше изорана дълбоко с машините на МТС в с. Караисен през есента на 1954 г. Пролетта култивирахме и грапихме предсметбено почвата. Слънчогледа засяхме на 20 март. На 34 декара, които нагорихме с по 2 тона оборски тор, извършихме квадратно-гнездово засяване по следния начин: най-напред очертахме редове с маркир на разстояние 70/70 см; след това направихме добри копки, в които поставихме оборския тор, смесихме го с пръстта и чак тогава засяхме семената.

За първа път окопахме и проредихме засятите по квадратно-гнездово начин слънчоглед на 4 май, а останалата площ — на 7 май. Прореждането направихме така, че в гънзало оставихме по 2 растения.

За да подсигурим пълно оплождане на цветовете ние опрашихме слънчогледа двукратно. Обрахме го в периода от възникане му пълна зрялост. След проредването и отиването му предпадохме на стопанството от цялата площ 17,624 kg. От засятите по квадратно-гнездовия начин слънчоглед получихме по 248 kg средно от декара, а от останалата — по 191,5 kg. Звеното на Йордана Стефанова Бакалова получи от 13,7 ак 3,162 kg, следвано от младежкото звено на Цветана Веселинова Михина.

Тодор Моеанов

И тази година се готвим да получим високи добиви от слънчогледа. Площите, върху които ще го засяваме, са изорани на дълбочина от 23—25 см. Зсичкия ще заседем по квадратно-гнездовия начин, като предвидим, че наторим почвата с оборски тор. Ще приложим необходимите агротехнически мероприятия от отглеждането му и ще се стремим да получим още по-високи добиви.

Тодор Т. Моеанов
бригадир на 5 полевия бригада при ТКЗС „Нов живот“ в село Д. Липница, Павликениско

ТРУДОВА ПОБЕДА В ЧЕСТ НА XX КОНГРЕС

Работниците от тъкачната бригада на секционния майстор Йовчо Пеев при ф-ка „В. Мавриков“ в Търново са излизали не веднаж начело в съревнованието.

Сега в дните на XX конгрес на КПСС те достигнаха още по-големи трудови успехи. Работещите в бригадата следят с жив интерес от пресата работата на конгреса. Те обявиха дните на конгреса за дни на високо

производство и високо качество. До 20 февруари бригадата бе на челно място сред съревнованите се 15 производствени бригади. Плаваша в натура изпълни 109,38 на сто. Далени са 1,216 метра надпланова продукция. При планови нормативи 90,17 процента първокачествени тъкани, бригадата достигна 99 на сто.

Със своите високи успехи работниците от бригадата на майстора Йовчо Пеев подчертаха в дните на конгреса още веднаж своята братска обич, любов и признателност към славната Комунистическа партия на Съветския съюз и привързаността си към Българската комунистическа партия, която се учи от великия опит на КПСС.

Н. Шоков

Тържествени сесии В ТЪРНОВО

На 21 февруари бе проведена първата тържествена сесия на Градския народен съвет в Търново.

Досегашният председател на изпълкома на ГНС откри сесията и предложи тя да бъде председателствувана от най-възрастния съветник Тодор Куцаров.

Другарят Кирил Сидеров, от името на група съветници, направи предложение за председател на ГНС да бъде избран др. Кирило Русанов, за зам. председател Иван С. Чакъров и за секретар Йордан Йор. Василев. Предложението на др. Сидеров бе прието единодушно от присъстващите съветници. Избрани бяха и членове на изпълнителния комитет.

След това се пристъпи към избор на постоянни комисии.

Накрая председателят на мандатната комисия др. Добри Разославов в доклада на комисията изтъкна, че изборите за народни съветници и съдебни заседатели на 12 февруари в града са били проведени при пълен ред и законност.

П. Кайшанов

В ДОЛНА ОРЯХОВИЦА

Повече от 800 трудеци се от с. Долна Оряховица, Г. Оряховско пристъпуваха на 19 февруари 1956 година вечерта в селона на читалището на първата тържествена сесия на народния съвет.

Хорът при читалището откри сесията с литературно-музикална програма.

Сесията бе председателствувана от най-стария съветник др. Таси Халжиев. Той приветства избраните съветници и ги прикани да дадат клетва. След това се премина към дневния ред.

За председател на изпълкома беше единодушно избран др. Стефан Гечев — доскорошен секретар на Околийския народен съвет, а за секретар — др. Христо Т. Джинов.

Избрани бяха и пет постоянни комисии.

М. Харлов, дописник

Тържествено чествуване деня на Съветската армия

Снощи по инициатива на Окръжния и градския комитети на БКП, Окръжния и градски комитети на Отечествения фронт, послукай 38-та годишнина на Съветската армия, в селона на Дом на офицера в Търново се състоя тържествено общоградско събрание.

Събрането бе открито от духовния оркестър при НПО „Хр. Ботев“.

Изпълнени бяха химните на Съветския съюз, НРБ и маршът на Съветската армия. Доклад за годишнината на Съветската армия направи др. подполковник Кашишки. От името на събраните бе изпратена телеграма до XX конгрес на КПСС. Накрай бе прожесткиран филмът „Незабравимата 1919 година“.

Събрането бе открито от духовния оркестър при НПО „Хр. Ботев“.

Слава на Съветската армия верен страж на мира

ВОЙНИЦИ НА МИРА

То било през май, когато страшен
бъй кипял в райхстага — бой велик.
Мъничко дете в площада прашен
забелязал наш един войник.

Там, до стълба, бледо то стояло,
страх пълзял по детските уста.
А напред се спел дъжд метален,
крачела наоколо смъртта.

Той си спомнил лятото, когато
с родната си шерка се простил.
Може би на туй дете бащата
дъщеря му родна е убил...

А сега в Берлин, сред боя бесен,
взел боецът с мъжкото сърце,
и навън от огъня изнесъл
немското момиче на ръце.

Нежно го прегърнал и погалил
с топли длани детската глава.
Казват, че на утрото на Сталин
съобщил бързо за това.

Колко радост и щастливо детство
върху на хиляди деца
славните защитници съветски,
хората с юначните сърца.

И в Берлин на празничната дата,
бил издигнат паметник красив:
със спасеното дете в ръката
храбрият боец стои щастлив.

Той е символ горд на нашта слава
като фар сияе във нощта.
Смел войник на моят държава
той мира опазва на света.

Георги Рубльов

Обогатена от опита на Великата Отечествена война, Съветската армия всекидневно повишава своята боеспособност като верен страж на мира и строителството на комунизма.

ВЯРНА ЗАЩИТНИЦА НА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ

През една от мразовитите нощи в средата на февруари 1918 г. над прихитилата Петроград тревожно завила заводските сирени, разнесе се тревожен сигнал. Революционният Питер зовеше своите синове за защита на завоеванията на Октомври.

През дълбоката нощ трудовите хора на Петроград се насочиха към своите заводи и фабрики, към районните комитети на болшевишката партия и районните съвети. Тук те навсичаха за страшната заплаха, надвиснала над младата Съветска страна, чуваха издигнатия от Партията повик „Социалистическото отечество е в опасност!“ Започва се записването на доброволци за новите отряди на Червената гвардия.

Революционният Путиловски завод и дните на боевете срещу Корнилов и Краснов в периода на штурмуването на Зимния дворец изпрати в редовете на Червената армия повече от 8,000 свои работници.

За една нощ в Путиловския завод и в Нарвско-Петроградския район в Червената армия постъпиха повече от хиляда човека. Тук бяха и стари путиловски болшевики и съвсем още млади работници, добрили се с голям труд до почетното право да станат червогвардейци.

Край Смолни, озарен от светлината на проектори и пламък на огньовете, облечени в работнически дрехи хора получават оръжие, строят се в редици. Всяка минута командирите докладват за пристигането и числеността на новите отряди. Нас путиловците ни отправят в Новочеркасските казарми. Там в нашия отряд се вливат повече от 500 латишки стрелци и той получава името „Путиловско-Юревски партизански отряд“. Незабавно се започва обучение във военното дело: манипулация с пушка и граната, пребежки и боев строй.

Но времето не чака — интервентите продължават настъпването. И след два дни ние от Балтийската гарнизон се отправяме на фронта, где вече се бият със заклетите врагове — нашите другари. Заедно с нас идват голям ешалон, стихийно демобилизирали се, се връщат войници от царската армия. Между тях навлизат моряци и путиловци, разнасят им правотата на нашето дело, и нашите отряди растат за сметка на „демобилизираните“ се.

На петия ден след постъпването в отрядите ние вече сме в Нарва. Среду нас с пътни торби през рамо се мъркаха бежанци. Те молят: „Не предавайте земата ни на враговете, бийте се за Нарва до край“. И путиловците се кълнат да не щадят своя живот.

Такава беше нашата армия от първия ден на своето възникване — плът от плътта на народа, вярна защитница на неговите интереси. Там в Петроград бяха вече нашите фабрики и заводи, там останаха нашите семейства, за които се грижеха нашите другари. И нямаше за нас по-висш дълг от този да защитаваме всичко това от ненавистния враг.

Част от нашия отряд пристигна в директни вагони на предните позиции. Настъпиха от към Юрвемци откриха ураганен огън. Под миночвръганата стрелба и град от шрапнели путиловците още тук до железопътния насип заеха отбранителни позиции, откриха огън срещу противника. Скоро пристигна и останалата част от отряда и като се разгърна в движение, откри огън по противника. Войниците на кайзера, въпреки

огромното им превъзходство във въоръжение и техния прехвален боев опит, не можаха да се придвижат нито крачка.

Едва създадените отряди на Червената армия дадоха под Нарва и Псков съкрушителен отпор на врага.

23 февруари — денят на рождението на Червената армия стана и ден на бойното кръщение на нашия отряд, на основата на който беше създаден един от славните съветски редовни полкове. След боевете при Нарва болшевишкото от путиловците останаха в своите части. На много фронтове бяха те: бяха американските, английските и др. интервенти, гримиха белогвардейските банди на Юденича, Деникина и Врангела, жестоки уродци даваха на белополяците и махновците. Героизмът и мъжеството на борбата

640,000 силни и млади мъже освободени от военна служба пристъпват към мирен труд. Много от тях превърнали отиват на учение. В Олеско училище за механизация на селското стопанство от демобилизираните е образувано отделение.

На снимката: Групата през време на занятията.

С ПРАЗНИКАМ!

РАЗКАЗ
от Д. ЧАВДАРОВ — Челкеш

ние да изписва лозунги, да издава беседи от всякакви род и да съчинява стихове, така пък Килифарски беше петимен да поизледе в центъра на някаква инициатива да организира, да подкрепя и да разпределя залаци. Лозунгът му беше само това, че търсеше да се хвърли във вълната на вода и да се разгърне, за да го чуе целият полк, па лаже и полковата слава не го задоволяваше, а се домогваше до дивизионен мащаб. Но Даскалото умееше да го обуздава и да го възпламенява и за помалки акции.

— Хайде, момчета! — закрещя енергично Килифарски. — Отваряйте сандъчетата и давайте кой какво му се от душа огъне!

Той пръв измъкна изпод нара войничкото си сандъче, разтвори шумно капачка му и натрупа върху одеалото целия си запас от цигари, една дебела вълнена фланел, чифт ръкавици без пръсти и чифт лебени чорапи, от които в земята сякаш светна.

— За братушките нищо не ми се свиди — боготеше той. — Подарявам с празника! Трупайте тука, момчета!

Всеки от останалите бойци се беше загърбил над сандъчето си, ровеше се в него и търсеше да отдели всичко, което му беше най-новичко и най-запазено, за да го прибави в общия куп. Митко Белото даде две везани кърпи и една дървена табакера, ръчна направа, цялата изграфисана, повъртя в ръка любимото си ножче с кокалена дръжка, въздъхна и сложи и него. Стиляна постави цигари, пликче и листа за писма, голямо парче солена саланина и три граждански къпчици. От другите нараве също се протягаха ръце и купът растеше все повече!

— Давай! Давай! — гърмеше вълнуващо Килифарски. — Да зарадваме братушките!

Али Мехмедов пристъпи в силно смущение.

— Все вефто ми е всичко — каза нажалено той.

— А какво стискаш в ръката? — попита Митко Белото. Али свде очи.

— Пунгия, прахан и чакмак, ама дали ще ги харешат...

— Давай! — блесна в усмивка Килифарски. — Кое е от сърце, все е харно!

Всички погледи се насочиха към Ефрем

Пингвие, който твърде дълго се забави над своето сандъче.

— Да имаше едно пищене трояска — обадил се Белото с меланхоличен глас, — да поспотим братушките и отиват.

Ефрем се обърна. По продълговатото му и кокалото лице се бе разляла умилна усмивка.

— Свидете ми се, кое е право — каза той, — мислех да прелея и за мене си в едно пищене, че си го пая за черни дни, ама пак от сърце го давам, да не мислите!

И той протегна в ръка голямо пищене, пълно със златисто-зеленкава течност.

— Специална рация — доплати Ефрем.

— Три пъти пречена — после повдигна пищенето към светлината и мясна шумно с устни.

— Да им е на здраве!

Всички се разсмяха.

Килифарски погледна с критично око резултатите от „акцията“ и остана доволен.

Предстоеше най-трудното. Трябваше да чакат да се съгласи добре и тогава някой да се реши и да изнесе тридесетте метри неколко пространство, което делеше нашите от руските позиции. По този въпрос се завърза шумен спор между Килифарски и Митко Белото. Всеки държеше той да занесе подаръците, които изтъкваше доводи в своя полза.

— Бягай, бел — размахваше дългите си ръце Килифарски. — Ти не знаеш руски език.

— Бре! — гореше се Белото. — А ти да не би да си учил в Москва!

— Учил не учил, важно е, че знам Крайствателте, братушки. Поздравлявам вас с празника!

Накрай Килифарски все пак се наложи и Митко се сви на нара с оскърбено изражение.

Балата унгарска нощ се спуска над заснежени позиции. Редките престрелици престанаха. Настъпи необичайна тишина. Тогава Килифарски сложи на гърба си пищенето с подаръците и излезе във от земята. Войците го изпратиха до края на окопа и Стиляна даде последните си разпоредения.

Ще се движим много предпазливо и да не си посмисля да зачигащ прав!

— Буд спакоеи! — отвърна Килифарски и се прехвърли през окопа в снега.

ски и се прехвърли през окопа в снега.

— На добър час!

Момчетата постоаха с погледи, вперени в съмчалното поле, после един след друг се прибраха в земята и насядаха около бумиящата печка.

— Само да не го надупчат фрицеве! — въздъхна горестно Белото, заслушав във внезапно зачистила картечна стрелба.

— Това е на другата страна — каза Али.

Никой не излезе навън да провери. Али беше извесен със своя безпогрешен слух.

Помыччаха. После Митко Белото запля марша на Будино. Той пешее тихо и унесено, Даскалото похвана след него. Така те стояха, докато печката загасна съвсем.

Стори им се, че изминаха много часове.

Най-после вратата на земята се отвори. Всички наскачаха. Беше Килифарски — с овала в сняг шинел и мокро лице.

— Ура, брателет! — викна възоржено той и овори платището върху най-близкия нар.

Бойците се скупчиха около него. Н. Килифарски не бързаше. С бавни движения, за да изгита цялата сладост от възхищението на своите другари, той заравърза платището. Имаше ог какво да се омурват бойците. Върху платището лежаха кугии от различни големи и руски етикети, няколко големи, плоски пакеги с надпис „Байкал“, две ушаники и три бутилки с вода.

— Изключително много се заравяха! — доклаждаше с важност в гласа Килифарски. — Що прегръдки, що целувки! Спасаха, вариш, балшо спасибо! А пък аз стоях като някакво диване. Съвсем забравих да им кажа „Поздравляю с празника“. Чак като си тръгнах им го казах. Много се смяха.

Бойците от второ отделение не заспаха до късно. Особено пък след като Ефрем докопа една от бутилките и я отвори със светкавична бързина.

— Казах да се попочерпим за дружба! — разнежено клатеше глава Килифарски след втората глътка. — Ние, казват, оен много любим български, ви наши братя, а пък ти, Митко, ако беше отишъл, даже нямаше да разбереш какво казват.

Имаше опасност отново да плание ожесточен спор между двамата. Тогава Стиляна похвана марша на Будино.

Те пяха само този марш, защото не знаеха друг и го пяха дълго и с увлечение, а сърцата им бяха с еднакъв ритъм.

Това се случи на фронта в Унгрия на 23 февруари 1945 година — рождени ден на Червената армия, което стоеше на позиция на тридесет разкрача от нас, близо до Балатонското езеро.

МЛАДЕЖКИ ЖИВОТ

ОКОЛИЙСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДСНМ в Г. Оряховица и изпълнението решенията на V-ия пленум на ЦК на ДСНМ

Решенията на Петия пленум на ЦК на ДСНМ и речта на другаря Вълко Червенков пред пленума представляват практическа програма за работата на Съюза на село. Всички селски дружества на ДСНМ и тия при МТС и ДЗС в Г. Оряховска околия проведоха събрания с доклади за изпълнение решенията на III-я и набелязаха конкретни мероприятия за изпълнение решенията на Петия пленум. В тях е отразено колко младежки звена ще се изградят през тази година, колко ще се изпратят в животновъдните ферми, колко силаж и торови саксии ще се направят от членовете на Съюза и др. Териториалните дружества в селата Върбица, Кесарево и Бреговица са предвидили изнасяне оседи за преимущество на ТКЗС пред частните земеделски стопанства.

В околията са проведени 40 просветни събрания, на които са изнасяни доклади и беседи на селско-стопанска тематика. В дружествата на ДСНМ в селата Драганово, Орловец и др. се проведоха вечери на младия животновъд и на младия звеновод.

По предложение на ОК на ДСНМ управителните съвети на ТКЗС и партийните бюра в селата Поликраище, Стражица, Драганово, Добри дял и др. се запознаха с решенията на Петия пленум и речта на другаря Вълко Червенков.

През този месец на събрания в дружествата на ДСНМ в средните училища бяха запознати и участниците с решенията на Петия пленум и речта на другаря Вълко Червенков. Провеждането на мероприятията в ССУ по решенията на Петия пленум съчетаваме с педагогическите съвети за професионалната ориентировка на средношколците. Сега вниманието на ОК е насочено към подготовката и изграждането на средношколските бригади, които през лятото ще бъдат в помощ на ТКЗС.

В резултат на извършената до сега организаторска и разяснителна работна дружествата в околията постигнаха известни успехи.

Докато миналата година в околията имаше 16 звена, тази година, до септември са изградени 28 младежки звена с 320 участници. 20 звена ще работят в ползването, 5 в животновъдството, 2 в семенпроизводството и 1 в лозарството. Дванадесет звена ще обработват 1,200 дк хибридна царевица. В тези звена са изградени кръжоци за изучаване агротехниката при отглеждането на хибридната царевица. Останалите 8 младежки звена в ползването по своя инициатива ще обработват хибридна царевица поради това, че ОНС не се съобрази с решенията на V Пленум на ЦК на ДСНМ, че хибридната царевица трябва да се отглежда главно със силите на младежите и не възложи план за такава на тези кооперативни стопанства.

Цена помощ на партийните организации за привличане на частните стопани в ТКЗС оказват дружествата на ДСНМ в селата Върбица, Бреговица и др. Териториалните дружества в тия и останалите немасовизирани ТКЗС подработиха конкретни мероприятия за пропагандирането на успехите на ТКЗС сред младежта и населението и работат упорито за тяхното изпълнение.

Наред с това трябва да отбележим, че постигнатото е само първа стъпка.

СЛЕД МАСОВИЗИРАНЕТО НА СТОПАНСТВОТО

Под ръководството на партийната организация, в резултат на извършената масово-политическа работа сред частните стопани в с. Полски Сеновец, Търновско за 10—12 дни стопанството се масовизира 100 на сто. От 20 януари до 1 февруари се приеха 403 нови члена с около 17,000 декара земя, 180 коня, 450 глави едър рогат добитък и 1,250 овце.

До провеждане на общото кооперативно събрание за приемане на новите членове работата беше по-лека. Но след това трябваше да се работи по-настойчиво за създаването на здрава организация в стопанството.

За тази цел с помощта на партийната организация управителният съвет изработи план, по който да стане приемането на инвентара и добитъка на новите членове.

Първата задача беше уточняването на работната ръка. Изградиха се по-кварталите новите бригади до 95 човека всяка, а бригадирите още от първия ден поеха работата. Проведах се бригадни събрания, на които се образуваха звена. За организационното им издържаване се проведоха по няколко събрания.

Предстоеше извършването на най-тежката работа — намирането на временни обори, приемането на мисе-

По-нататъният ход по изпълнение решенията се ограничава от съществуващите все още недостатъци в работата, както на околийския, така и на дружествените комитети на ДСНМ. В околийската организация е слаба масово-политическата и разяснителната работа. Сред младежите не се изнасят беседи за значението на торовите саксии, за преимуществата на киздратно-гнездовата сеитба, на сеитбата с хибридни семена и др. Работниците на околийския комитет недостатъчно настоятелно търсят помощта на партийните организации и управителните съвети на ТКЗС в разрешаването на задачите по формиране на младежките звена, по изграждане на младежки във фермите и др.

В някои села отговорни партийни и стопански ръководители недостатъчно помагат на дружествата на ДСНМ. Така например председателят на ТКЗС с. Лозен др. Дюкенджиев и партийният секретар от същото село не са убедени, че трябва да има две младежки звена в селото. Въпреки че представител на ОК на ДСНМ няколко пъти е предлагал да се събере УС на ТКЗС и партийните бюра да обмислят въпроса за изграждането на младежките звена — това и до сега не е свършено. В УС на ТКЗС в Горски долен Тръмбеш съществуват колебания да се зачисли на младежкото звено площ за обработване на хибридна царевица. Такива примери за недобра помощ и гледане с недоверие към младежта от наши местни стопански и партийни ръководители, съществуват и в с. Д. Оряховица, Горско ново село, Поликраище и др. Тези другари още не искат да разберат, че въпросът за трудовото възпитание на нашата младеж не е само по силите на ДСНМ, а трябва да стане обществено въпрос, с него следва да се занимават и те, и всички обществени организации.

В околията имаме план да се засеят и отглеждат 3,100 дк хибридна царевица. Но не навсякъде площите определени за сеитба на хибридната царевица са готови. Тази пролет предстои да се засава то квадратно-гнездов начин много поголеми площи царевица, слънчоглед. Машините в МТС за квадратно-гнезлова сеитба не са достатъчни ОНС и МТС в Г. Оряховица и с. Кюмен не поставят определено въпроса за ръчната квадратно-гнездова сеитба и изработването на ръчни сеялки в работилниците на ТКЗС, а оставят ние да се заемем с този въпрос. В това отношение още не могат да намерят своето място селскостопанските специалисти в МТС и участниците агрономи.

В околията ще се правят 2,800,000 горови саксии. Към 11 февруари т. г. са направени 79,382 броя торови саксии. Наличните 58 преси са крайно недостатъчни. За изпълнение на задачите нужно е отдел „селско стопанство“ при ОНС да се земе с осигуряването на достатъчно преси.

Бюро на ОК на ДСНМ сега насочва усилията си към преодоляване на слабостите и подобряване работата на дружествата по изпълнението на решенията на Петия пленум на ЦК на ДСНМ.

Стоян Кочев
секретар на ОК на ДСНМ
Г. Оряховица

гара и добитък. За ускоряване изпълнението на тая задача всеки бригадир осигури място за добитък в своята бригада. Подготвиха се обори за по 10—15 добитчета на едно място, които ще се гледат от един гледач. Пред кандидатите за овчари се постави въпросът да подготвят места за овцете под собствените си навеси и да осигурят по една топла стая за малките агнета. Това предложение на управителния съвет се възприе. В настоящия момент овцете се приемат от оценителната комисия и се прибират в новите кошари. Приемането на едрия рогат добитък и инвентара не става едновременно от оценителната комисия и веднага ще се зачислява на бригадирите.

Непосредствено с тази задача се уточнява и земята засята с есенни култури. Останалата свободна площ се разпределя по култури. Управителният съвет на стопанството започна изработването на производствения и финансов план за тая година. Изчисли се какви фуражи и семена ще изнасят новите кооператори.

Така масовизираното ТКЗС „В. Червенков“ в с. Полски Сеновец ще просперне пролетната кампания напълно готово.

Христо Червенков

ЧРЕЗ РАЗКРИВАНЕ НА ВЪТРЕШНИТЕ РЕЗЕРВИ КЪМ РЕШИТЕЛЕН ПРЕЛОМ В РАБОТАТА

През своето шестгодишно съществуване трудово-кооперативното стопанство „Д. Генков“ в с. Поликраище, Горнооряховско завоюва не малко производствени успехи. Укрепна вярата на кооператорите в новия кооперативен строй.

Управителният съвет и активът на стопанството непрекъснато разкриват все нови и нови резерви за увеличаване на селскостопанската продукция за повишаване доходите на кооператорите.

Особено с новия начин на планиране се даде възможност на кооперативните стопанства да разкрият вътрешните ресурси за увеличаване на производството. Така например при разработката на плана за 1956 година, управителният съвет и активът на нашето стопанство, с помощта на селскостопанските специалисти, предвиди редица нови мероприятия и разкри нови вътрешни възможности за увеличаване на добивите от селскостопанските култури. При разработката на плановите добиви се взеха предвид редица условия: естествено плодородие на почвата, климатическите особености на района и възможните агротехнически мероприятия, които ще способствуват за получаване на реални добиви. В резултат на това се предвиди увеличаване на зърнената продукция, в сравнение с 1955 година, с около 500 тона, на захарното цвекло със 700 тона, на памук с 13 тона, на зеленчуците с около 300 тона, на гроздето с около 130 тона. Заедно с увеличаването на продукцията от основните култури се предвиди, паричните доходи да поспят ритмично и от повече култури, за да не изпадне, както през 1955 г. в затруднено финансово положение.

През изтеклата година разчитаме да получим парични доходи само от три основни култури — памук, ориза и зеленчуците. Но поради това, че климатичните условия през годината за тях бяха не много благоприятни, стопанството не можа да осигури изпълнението на паричните постъпления. Говорехме, че сме многоотрас-

лово стопанство, но фактически щом разчитаме само на три култури за паричните доходи, не сме били толкова. Это защо през настоящата година, при изготвяне на плана имаме това тревид. Средните добиви за основните култури в сравнение с 1954 и 1955 година са следните:

Вид култури	Получено 1954 г.	1955 г.	по план 1956 г.
Пшеница	170 к	184 к	201 к
Ечемик	241	265	312
Царевица	231	260	317
Памук	158	121	135
Зах. цвекло	2,640	1,650	2,480
Слънчоглед	212	185	200

От таблицата е видно, че през настоящата година са запланирани по-високи средните добиви. Те са реални за нашите местни условия.

Значително се увеличава и механизацията при отглеждането на културите. Докато през 1955 година механизацията на основните видове работа възлизаше към 80 на сто, то през 1956 година за основните десет вида полски работи тя възлиза над 96 на сто. През 1955 г. тракторната бригада извърши 50,000 декара мекара, а през настоящата година се предвижда 90,000 декара. Само окопаването на културите с машини възлиза на 12,000 декара, докато през 1953 година е било едва 300 декара и то само на памук. Машините вече гавлязоха и в лозята и в зеленчуковата градина, където по-рано се работеше само ръчно.

Предвиждаме също така да бъдат отводнени над 1,000 декара обработваеми земи от подпочвени и заторни води, които в продължение на 3 години не дадоха никакъв добив.

Значително се увеличават площите, които ще се наторят с оборски и минерални торове. През 1955 г. са употребени над 80 тона минерални и 5,000 тона оборски торове, а тази година са предвидени двойно повече. Подивните площи през миналата година бяха над 12,000 декара, а през тази се предвижда да се напояват от водите на язовир „Ал. Стамболийски“ над 14,000 декара.

Почти два пъти се увеличават площите на фуражните и вторите култури, от които ще се получи достатъчно храна за продуктивните и работните животни. За целта се изгражда и фуражна бригада. Тя ще осигури над 5,000 кг силаж на фуражна крава, а така също и достатъчно силаж за останалите животни.

С подобряването на фуражната база значително се увеличава и средната продуктивност на фуражна крава. Така например по години млекодоят расте както следва:

получено през	1953 г.	1954 г.	1955 г.	1956 г.
	970 л	1,126 л	1,306 л	1,484 л

В резултат на реалното планиране е предвидяно да се раздале възнаражение на трудовен над 10 лв. парични и към 6 лв. натурална продукция. Зески работоспособен кооператор ще работи средно по 300 трудоводни, които се разпределят ритмично през всички месеци на годината.

Източниците на паричните доходи то отрасли се разпределят както следва: От памук 14 на сто, от ориза — 16 на сто, зеленчуци — 22 на сто, животновъдство — 11 на сто, трайни насаждения — 12 на сто, захарно цвекло — 7 на сто, от всички останали 18 на сто.

При такива източници на паричните доходи може да се осигури ритмично постъпление на парични средства и ще се даде възможност на управителния съвет да авансира ежемесечно кооператорите, условие което спомага най-много за правилната организация на труда и за заздравяване на груповата дисциплина в бригадите и звената.

Наред с разработката на годишния производствен план и приходно-разходната сметка, започна и разработката на перспективния план на стопанството за близките три години, в който ще залегнат още повече мероприятия, изпълнението на които ще осигури разцвет на кооператива. Петко Владов, агроном

На снимката: Тъчката Неделя Илиева Петрова, „Най-добър в професията“ от фабрика „Петолъчка“ в Севлиево. Тя изпълнява средно дневната си норма 120 на сто.

Снимка: М. Вачев

ОТЧЕТОХА ЕДНОГОДИШНАТА СИ ДЕЙНОСТ

Селкооп в с. Керек, Дряновско проведе своето редовно годишно отчетно събрание. Много от присъстващите разкритикуваха някои недостатъци на управителния съвет на селкооп и изтъкнаха постигнатите големи успехи в сравнение с друга година. Докато през 1954 година беше реализирана само 1,600 лева печалба, то през 1955 г. печалбата възлиза на 8,258 лева.

През годината бе построена със собствени средства и банков кредит модерна типова плодосухилня, която донесе чист доход 3,500 лева. Събраното разкритикува РКС — Дряново за нередовно снабдяване на населението със зеленчуци и за неправилното разпределение на дефицитните стоки.

Г. Коков

ПОХВАЛНО НАЧИНЕНИЕ

Не много отдавна в балканското градче Елена се състоя скромно тържество. Няколко десетки деца заедно с родителите си дойдоха в държавната спестовна каса. Провежда се първото детско влогонабрание с подаръци за малките спестители. За тази цел всички служители на ДСК начело с управителя Иван Катрафилов работиха в неслухане редовно както всеки ден. С трепет и вълнение децата следят отворието на касичките им, с още по-голямо вълнение получават по жребие своя малък, но скъп за тях подарък и радостни, като птички излетяват из вратите на ДСК. Тук са дошли майки и бащи с лещата си не само от града, но и от околните села и махали. Сияят от радост лицата на малките спестители. Още от малки те се причуват на спестовност.

Само през неделя ден на 15. I. 1956 година през ДСК минаха 186 малки спестители и се набра вноски за детски влогове много по-голяма отколкото сумата на детските влогове през цялата 1955 година. До 24. I. през ДСК минаха 426 деца и грижливо изразиха своите касички. В тези касички ние, родителите, виждаме, не само едно бъдещо състояние, но и добро възпитание на нашите деца.

П. Петров

ОСИГУРЯВАТ ЛЕД ЗА МЛЕКАРНИЦАТА

Миналата година строителната бригада при ТКЗС в с. Каранево, Павликениски район, извърши работите по изграждането на млекарница. За нуждите и през лятото управителният съвет на стопанството изплати на Георги Саров, бригадир на трета полска бригада, да ръководи изграждането на двете ледници. В продължение на няколко дни група кооператори, предимно от трета бригада, извадиха ледна маса от ледника и се захва с втората. В изпълнението на тази задача най-редовно работиха Любен Тишев, Иван Чакърков, Георги Маринов и др.

Кр. Терекев

Трибуна на първенците НАШИЯТ ОПИТ В ИЗКУПУВАНЕТО И СНИЖАВАНЕ ИЗДРЪЖКАТА

Много пъти са ни запитвали как през цялата 1955 г. не сме допуснали нито един месец да останем под определен график за изкупуването за добитък и как сме реализирали такива големи икономии от издръжката на изкупуването. Наистина интересно е да се знае това, макар да не е така лесно да се отговори.

Известно е, че добре обоснованото и правилно планиране е едно от важните условия за успех в стопанската работа, затова първа и най-голяма наша грижа във връзка със задачите ни по изпълнение на задължителните държавни доставки, свободно изкупуване и договорна доставка месо, е да изработим добри и реални планове и мероприятия, които строго да следим и контролираме и смело, твърдо и убедително да изпълняваме.

В предприятието е създаден здрав и силен колектив, у него е залегнало твърдо убеждението, че ще може да се справи със задачите си толкова по-добре, колкото по-тесни и по-близки връзки поддържа с народните съвети, ръководствата и активна на политическите и масовите организации, аспективно управителните съвети на ГКЗС, членове на ТКЗС и частните стопани и непрекъснато работи за укрепването на тези връзки.

По предварително набелязани мероприятия за изпълнение на плановите нашите закупчици твърдо настояват пред народните съвети и ГКЗС да се задела и подсикува достатъчно добитък за изпълнение на плана за месодоставки за тримесечие.

Всеки отговорник на пункт и закупчик си води точна отчетност за това, в кое село, кое ТКЗС и кой стопани какъв добитък има и кога може да го предаде. Засега се води под отчет от къде, кога и колко агнета могат да се вземат.

Расте жилищният фонд в Габрово

Една от грижите на Народната власт е непрестанното подобряване на жилищните условия на трудещите се. Градският народен съвет в Габрово подкрепя с СП „Жилфонд“ стопанства, извършва необходимите текущи и основни ремонти на всички жилищни сгради собственост на „Жилфонд“, строи и предоставя за ползване от населението нови светли и хигиенични жилищни домове.

Сградите, които се предават за ползване, от година на година стават много. В нашия град от 1953 до 1955 г. се построиха и се разширява много сгради, като тези на ул. „Христо Смирненски“ на ул. „Г. Генев“, „Брянска“ и други. За поддържането на сградите и за подобряване на жилищно-битовите условия на наемателите предприятието със собствена строително-ремонтна група извършва редовно предпазни и текущи ремонти на сградите. По този начин те се предпазват от по-нататъшно разрушение. Такъв ремонт е направен през 1953 г. за 129,200 лв., а през 1955 г. за 264,800 лева.

Ръководството и колективът на СП „Жилфонд“ подобриха значително и метода на своята работа. Ежемесечните служебни съвещания, месечните и тримесечните производствени съвещания и събрания се затвърдиха като постоянен метод на работа в предприятието. Социалистическото съревнование също спомогна за подобряване на работата. Градът е разделен на четири района с отговорен домоуправител, който най-малко един път на месеца е длъжен да посети всички сгради в района си и да държи непосредствена връзка с домоначалника на сградата. Всички нередности, констатирани при посещенията се отбелязват в нарочно поставен контролен лист. В него се

не по-малък резултат дава и социалистическото съревнование, което е постоянен метод на работа при нас. Така например др. Йордан Петров Станев, отговорник на Бутовския пункт, се съревновава с др. Боян Генчев отговорник на Павликениския пункт за предсрочно изпълнение на плановите и снижение издръжката по изкупуването. От друга страна филиалът ни беше обявил съревнование на всички филиали в окръга, което ние достойно и заслужено спечелихме. В резултат на всичко това ние направихме икономии 80 лева на тон от издръжката по изкупуване и изпълнение 200 на сто плановата си печалба.

Две години по ред предприятието ни носи преходното червено знаме — окръжен първенец.

В първите дни на 1956 година за работихме още по-смело, още по-уверено. Създадохме по-добра организация по подхранването и придвижването на добитъка от пунктовете до месокOMBинаите.

В чест на изборите за народни съвети и съдебни заседатели на 12 февруари ние изпълнихме плана си за първото тримесечие за едър рогат добитък — задължителни държавни доставки 121 на сто, дребен рогат добитък — 100 на сто, агнета и яреца — 10 на сто, свини 31 на сто, договорна доставка свини — със 109 на сто и свободно изкупуване едър рогат добитък — със 196 на сто.

Ето, така работим ние, така работи нашият колектив, в резултат на което за месец януари направихме икономии от издръжката по изкупуването 97 лв. на тон и дадохме 84,000 лева печалба на нашето народно стопанство.

Николай Косев
ДСП „Месопитрада“
филиал Павликени

ПЪРВИТЕ АГНЕТА ЗА ДЪРЖАВНИ ДОСТАВКИ

Кооператорите-овцевъди от ТКЗС в с. Слюмер, Павликениски район, първи в околията предадоха 42 агнета за държавни доставки, а от 7 февруари започнаха да предават и овце-мяско за държавни доставки по плана за 1956 г.

Наред с грижите по осигуряване на груб, сочен и концентриран фураж през миналата година се осигури и навременното стопроцентово изкупуване на овцете, в резултат на което до началото на февруари от овцевъдната на др. Минко Петров от 885 овце-майки са обогнени 600, като от тях 65 с по 2 агнета, а от овцевъдната на др. Ангел Хр. Русев от 880 овце-майки са обогнени 550, като обогненето продължава.

Д. Колев
наш окол. дописник

Станцията е готова за пролетната кампания

Механизаторите от МТС в с. П. Гръмбеш, Търновско напълно привършиха ремонта на машините още към 1 февруари т. г. и вече са разпределени по бригадите в селата. Някои от тях започнаха да извозват оборски торове по блоковете, орат на оризщата и други. Прикааният инвентар е също ремонтиран. Станцията е готова за пролетната кампания.

По квадратно-гнездовия начин тя гравва да засее т. г. 15,000 декара

ПЪРВЕНЕЦ — ОВЧАР

Да обичаш работата си, да работиш с любов и старание и да служиш за пример на всички — ето мислите, които възбуждат неспокойното сърце на овчаря Петко Иванов Събев от овцевъдната на ТКЗС „Цвятко Ганев“ в с. П. Славейково, Севлиево.

Вече пет години той е овчар в стопанството и нито веднъж не е бивал

царевица и слънчоглед. За тази цел са приспособени и готови 6 гнездовия саялки с приспособленията „вим“. Пригласят се още 12 обикновени дискови саялки, за които са доставени 12 броя „вимове“ и 24 „внимеси“.

Сега в МТС под ръководството на главния инженер и главния агроном се провежда курс за запознаване на механизаторите, прикачвачите и помощния персонал от стопанствата с механизмите и работата с квадратно-гнездовите саялки.

За последното място в съревнованието с останалите овчари. И тази година Петко е първенец-овчар. Сам е отглеждал от малки агънца 90 овце.

За добрата му работа са начислени 520 трудоводни. Срещу тях е получил 5,084 лева, много жито, царевица, ръж, ечемик, вълна, сирене и други продукти.

Предел в борбата за високи добиви няма

КАКВИТО ГРИЖИТЕ — ТАКИВА И ДОБИВИТЕ

И като частни стопани шейновци отглеждаха царевица, но на високи добиви никога не се налязха. Хвърляха те семето в земята, чакаха го да поникне, прекопаваха царевицата веднаж-двай в годината и толкова.

Другото е от господ — думаха мнозина.

Рядко наесен грижлив стопанин ще набере по 250 килограма царевица от декар. Обикновено добивът се движеше между 150—200 килограма.

Но и след образуването на трудово-кооперативно земеделско стопанство добивът от царевицата не се увеличи. Доскоро малцина кооператори от ТКЗС „Столетов“ в село Шейново, Казанлъшко, вярваха, че от тази култура на тяхното землище могат да се получат високи добиви. Наистина още с основаването на стопанството през 1950 година кооператорите отделиха значителна част от площта за царевица, но те я засяха пак по старому. А и грижите за нейното отглеждане бяха недостатъчни — те окопах царевицата веднаж на всичко два пъти. И разбира се добивът беше нисък — под 200 килограма от декар. Приблизително такъв беше добивът и през следващите две години, защото и грижите бяха същите.

КОГАТО СЕ СЛУША НАУКАТА

В началото на 1953 година малко

на кооперативното стопанство застана Теню Денков — трудолюбив, скромен, но упорит човек. Първата му и най-трудна задача бе да създаде вяра у кооператорите, че от земята могат да се получат високи добиви, стига да се прилага прогресивната агротехника, да се слуша науката. И започна с царевицата. Още същата година създаде опитен участък и обеща да получи от 4 декара по 800 килограма царевица от декар. Неверното обаче бе пунало такива дълбоки корени у кооператорите, че мнозина казваха на подбив:

— Много се сили нашият председател, ама де да видим! Ще получи 800 кило като си види ушите. Та това да не са магарешки тръни...

Но одумките не бяха в състояние да разколебят вярата на председателя във възможността да се получат високи добиви, вярата му в науката. По негово указание, на добре подготвената през есента и рано напролет почва, кооператорите засяха хибридни семена от сорта „Чирпан 96 х Максимирски конски зъб“. По-късно, когато царевицата поникна, те я окопах няколко пъти, подхраниха я веднаж и я опрашиха четири пъти. През есента, когато шейновци обраха, оризи и претеглиха царевицата, оказа се, че от четири декара са получили по 804 килограма зърно от декар.

Този успех укрепил вярата у кооператорите. За тях стана ясно, че те

могат да получат още по-високи добиви, стига да работят упорито и най-вече — да слушат науката.

ПО ПЪТЯ НА ВИСОКИТЕ ДОБИВИ

На следващата — 1954 година вече четки зена дадоха обещание да наберат по 800 килограма царевица от декар. Започна напрегната борба за високи добиви. Звената се надпреварваха кое по-навреме и по-качествено да извърши отделните агротехнически мероприятия. Накрая съревнованието бе спечелено от звеното на Недка Симеонова — от своя високодобивен участък те получи по 819 килограма царевица от декар. А от цялата засята с царевица площ стопанството получи по 335 килограма зърно от декар.

Как звеното на Недка Симеонова получи този висок добив?

Още през есента звеното изора почвата на дълбочина 25 см. Преди падането на снега, върху изораната площ те разпръсна по 20 килограма суперфосфат и по 5 тона оборски тор на декар, които по-късно заора с обикновен плуг.

Напролет, в края на март, звеното бранува почвата, за да запали влагата. Непосредствено след това те разпръсна по 20 килограма гранулиран суперфосфат на декар, а преди сеитбата култивира почвата на дълбочина 8 — 10 см.

Кооператорите от звеното на Нед-

ка засяха царевицата по квадратно-гнездовия начин, със семе, получено от тях чрез кръстоване на сорта „А-23“ със сорта „Чирпан 96“, като оставиха гнездата на разстояние 85 см едно от друго. Заедно със семената те поставиха в гнездата и по шепца цървена пепел. Когато царевицата поникна и пушна по две пера, без да я прокубват, те я прекопаха плитко и подхраниха с по 10 килограма амониева селитра на декар. При второто окопаване отново я подсилиха с по 12 килограма амониева селитра на декар и я разреждаха като оставиха във всеки две гнезда по два стърка, а в третото — един стърк. По-късно те пак я прекопаха като едновременно с това прочистиха страничните брета.

Когато бяха образувани кочаните звеното започна да напоява царевицата. Едновременно с първата поливка те подхрани посева с разтвор от птичи тор и дървесна пепел, а когато започна цъфтежът на царевицата извърши трикратно изкуствено опрашване.

Беритбата на царевицата звеното на Недка извърши през септември.

ОТ ЦЯЛАТА ПЛОЩ СРЕДНО ПО 623 КГ ЗЪРНО ОТ ДЕКАР

Въодушевени от постигнатите през 1954 година резултати шейновци решиха през следващата година да получат високи добиви вече не само от

отделни участъци, а от цялата площ на стопанството. За тази цел още в началото на септември те изораха блоковете на дълбочина 20—25 см. Една част от площта — 20 декара, те наториха с оборски тор — по 2,500—3,000 кг на декар и суперфосфат — по 40 кг на декар.

В началото на март кооператорите култивираха почвата на дълбочина 10—12 см. А преди самата сеитба я брануваха и очертаха на квадрати (80 х 80 м). Сеитбата извършиха между 25—30 април, като във всяко гнездо пунаха (ръчно) по 4—5 зърна. Цялата площ засяха само с хибридни семена, произведени в стопанството.

Когато царевицата поникна и образуваше третото перо те брануваха посева. А малко по-късно след показване на четвъртото перо, извършиха и първото окопаване — с конски окопавачи в две посоки (на кръст) на дълбочина 8—10 см. След окопавката кооператори с мотики разчистиха около корените и разреждаха посева, като оставиха по 2 растения в гнездо. Заедно с окопаването те подхраниха посева с по 8 кг амониева селитра на декар.

В началото на юни кооператорите отново окопах царевицата с конска окопавача. А когато тя избуя и достигна над един метър височина извършиха трета копан и подхраниха посева с по 7 кг амониева селитра на декар.

При измитляване на царевицата, в началото на юли те извършиха двукратно допълнително изкуствено оп-

рашване на целия посев, а на опитния участък от 20 декара — четирикратно опрашване.

През първата половина на септември кооператорите обраха царевицата — от цялата площ получиха средно по 623 килограма зърно от декар, а от 20-те декара — по 780 килограма от декар. Звеното на Стефана Христова получи по 817 килограма царевица от декар.

За свърхпланово производство царевица всеки кооператор, който участва в отглеждането и получи допълнително натурално възнаграждение. Така например кооператорът Минчо Казаков и жена му взеха допълнително 300 килограма царевица, кооператорът Иван Стефанов — 200 килограма, бригадирът Иван Каранетров и жена му — 450 килограма и други.

Постигнатите успехи не главоулавят шейновските кооператори. Напротив, те ги убедили, че предел в борбата за високи добиви не съществува. Затова те твърдо са решили тази година да получат още по-високи добиви от царевицата. И сигурно ще ги получат, защото отрано започнаха борбата. Още през август миналата година на площите, определени за засяване с царевица, те разхвърляха по 2,500 кг оборски тор и по 30—35 кг суперфосфат на декар, а по-късно ги изораха на дълбочина 20—25 см. Така, стъпка по стъпка, те залагат основите на още по-богата реколта от царевицата през тази година.

Д. Желев

ЗА КОНКУРСА

НАЙ-МАЛКИЯТ ЧИТАТЕЛ

До вратата на читалищия в читалище „Иван Вълков“ — Дряново един малчуган със сиво калпаче на главата и червени гумени ботуши, по които имаше сняг, се повдигаше на пръсти, за да стигне бравата. Това беше шестгодишният Петьо Величков — най-малкият читател в Дряновската библиотека.

Петьо влезе вътре. Огледа се страховито, и като видя че има хора, засити обратно към вратата. Но към него се впусна библиотекарката Илианка Георгиева. Тя го хвана за ръчичките, които стискаха с малките си пръстчета шарена книжка.

— Петьо, ела, ела! Не бой се. Прочете ли за Кумчо-Вълчо?

— Прочетох, како Илианке. Много ми хареса.

И той остави на масата „Приказки за вълка“.

— Сега друга че ми далеш. Нали, како Илианке?

— Ше ти дам, моето момче, ше ти дам. Искаш ли „Работната Лисана“?

— Нея я четох.

— Ами „Котешки дом“?

И нея и още много други книжки прочел Петьо. Нищо от това, че е толкова малък. Това не пречи. Когато подир една година той стане първоклак, а по-късно и пионер, той ще учи със същото желание уроците и ще бъде за пример на своите другарчета.

А сега като си отиде, той ще събуди червените ботуши, че метне шалчето на детското кренатче и, седнал по разгорещената печка, ще разтвори книжката, която взе днес от библиотеката „За работните е хляба“. Ще заприлича страниците и той и в сините му детски очички ще заблестят светли пламъчета. Малкият Петьо ще узнае една голяма истина: че в нашата Родина всички хора — от шестгодишния малчуган до стареца с побелелите коси, трябва да се гледат.

Илия Д. Пехливанов

УТРЕШНИ ОВОЩАРИ

Още със започването на новата учебна 1955—56 година в ССТ „Мичурин“ гр. Лясковец се основа кръжок по овощарство с ръководител добрия учител специалист-овощар др. Проданов.

Още на първата сбирка той запозна курсистите с въпроса за значението на науката овощарство. В кръжока участвуват 10 души. На всеки от тях бе дадена отделна тема за доклад.

Най-добри доклади бяха направени от другарките: Надежда Лазарова — „Мичурински методи за възпитание на овощните видове“; Драганка Витанова — „Безплодие при овощните дървета“ и др.

Най-важната работа на кръжока беше да се извърши есенно пристъпление торене на овощната градина. Кръжочниците измериха какъв е приростът на нашата млада овощна градина за 1955 г. В кръжока ние обогатяваме знанията си и се готвим да станем добри овощари, тъй нужни за народното стопанство.

Иван К. Иванов

КУЛТУРЕН ЖИВОТ

РТЦ, която добре помага

През последните две години фабрично-заводската радиоуредба при ф-ка „Евтим Апостолов“ — Габрово след упорита работа завоюва звание на околнски, а сега и окръжен първенец. Днес малките червени знаменца красят радиовъзела. Те радват и вдъхват програмния ръководител Стефан Бозов и неговите първи помощници Димитър Димитров и Петър Проданов. Радостно е, че тези другари винаги с чувство за обществено дълг намират време за обсъждане и обработване на постъпилите материали, а такива идват всеки ден не малко, защото броят на доброволните сътрудници за сега 40, се увеличава постоянно, обхванат е животът и работата във всички цехове и канцеларията на предприятието.

В началото на 1956 г. по РТЦ се изнасяха месечно от 60 до 65 програми, но не бяха качествени. Сега ме-

сечно се изнасят около 25 програми, но тяхното художествено и музикално оформление е много по-добро.

Всяка седмица се изнася „Стършел“, с който се усмиват лошите прояви, неопазване социалистическата собственост, бюрократизъм и пр. Програмите пряко въздействуват за изпълнението на производствения план.

В близко време ще се проведе обсъждане „Качеството на изнесените програми“. Освен съществуващите досега рубрики на предаване се въвеждат още две „С микрофон в цеха“ и „Да опознаем историята на нашата Родина“.

Това ще спомогне за повишаване културата на работниците, ще спомогне за изпълнението на производствените задачи.

Б. Вдовински

Тринадесет курса по руски език приключиха занятията

Тази година в Дряновска околия работят 20 курса по руски език с 290 курсисти.

Благодарение на добрата работа на ръководителите на курсовете и окръжната помощ от ОС на БСД и ОК на Отечествения фронт, учебните занятия са провеждани редовно. За пример в своята работа като ръководители са др. др. Ружа Цанева от Дряново, Феодор Иванов от гр. Трявна, които ръководят по 4 курса и др.

Още в началото на м. януари т. г. ОС на БСД постави като задача пред ръководителите и курсистите в чест на XX конгрес на КПСС и VI конгрес на съюза на БСД да бъде положително качеството на провежданите занятия и се направят усилия за редовното завършване на учебната година, като се провеждат седмично не-

колко едно, а по две занятия. В резултат на това 13 курса по руски език със 169 слушатели вече завършиха учебната година. Завърши и курсът II степен в болницата в Трявна и сега по желание на курсистите се започна изучаването на материала за III степен.

Др. Ружа Цанева, ръководителка на I курса и делегат за VI конгрес на БСД каза: „Четири курса, които ръководя завършиха. Особено съм радостна, че моите курсисти усвоиха добре материала и сега по-свободно ще могат да използват книгите написани на руски език“.

Всички останали курсове в околията ще завършат учебния материал до края на месец февруари т. г.

Г. Петров

Читалището — наша гордост

Малко е нашето село Новоковци, Севляевско. Но работлив са неговите жители. Отрано закръмени с просесивни идеи, през 1931 г. те решават да си построят читалищна сграда.

С упорит безплатен труд на младежите и възрастни читалищната сграда е направена. Членовете на читалището от година на година се увеличават. Достигнали до 111 души, което значи от всеки дом — член на читалище „Просвета“.

Читалището започнало да се облагодетелства. Набавен бил радиоапарат с високоговорител, грамофон, столове, шах, книги, вестници, списания.

Бина сформирала театрална труппа, предимно от младежи. През всеки зимен сезон се подготвят пиеси.

Сега библиотеката има около 780 книги: марксистко-ленинска литература, много книги за пчеларството и овощарството.

Активна дейност развива библиотеката Христо Русев. Той ходи между селитите и разнася желаните книги. Постоянни читатели са младежите и пионерите. За пример на всички мо-

же да служат бай Петко Ненов, който редовно взема книги за прочит.

Читалището е наша гордост. Четвърт век то служи на хората!

П. Иванов

ИЗ РЕДИЦИТЕ НА ДОСО

В КУРСА ПО МОТО ДЕЛО

Всёки вторник и петък вечерта в клуба на ДОСО в с. Плячковици, Дряновско е оживено. Тук работниците миньори, дърводелци, дървосекачи, строители, селски стопани и други активни членове на организацията се трупат около масите, където са изложени разни части от различни видове мотори с вътрешно горене.

— Ето това са цилиндри от от четиритактов бензинов двигател — обяснява на другарите си напредналият с изучаването на материала курсист Кънйо Иванов — А това е едно от буталата, това бисла... —

Влиза лекторът Иван Колев. Петдесет курсисти са вече на своите места. Тетрадите с лекциите са затворени, учебниците прибрани. Започва прего-

ЗА КОНКУРСА

НЕ МОГА ДА СЪНУВАМ И ТУЙ ТО . . .

(Фейлетон)

Често чувам баба да казва: „Нощес ми се яви на сън света богородица — значи на хубаво е“. Мама пък сънувала, че ходила в нам какъв си град. Аз пък не зная защо не мога да сънувам.

Хапнах надве, натри и се прибрах в стаята. Мушнах се под юргана и се зачуках какво най-хубаво да сънувам. То кат кайш, за млад човек като мене, най-удобно ще бъде да ми се яви на сън либето, ама ако събърка и дойде света богородица, както на баба? Тогава ще я оплескам. Има да ме разпитва, защо съм изгорил миналата година на баба иконата.

Не, не ми трябва тази нощ либе. Шо ми трябва на сън, когато мога да го видя утре вечер. Друго, друго искам да сънувам. Например... да кажем, че чакам в чакалния в моето родно село Раданово, Търновско — ще пътувам с влака. Че то пък чака ли се в нея я. Ще геберяш от студ в оня ми туй вагон изхвърлен от 1920 година до линията, наречен от някого чакалния. Но сполай и на него, че иначе и вагон нямаше да има. Ех, студено, студено, но ще гайрета, щом съм се накарал да пътувам. Ама нямало и лампа, защо ти е светлина, когато може и в тъмното. Дедите ни толкоз време карали туй, а ние изведнаж — нямало светлина! Няма игла да вдяваш или въвери да сучиш я! Дрееси си там в студа и тъмнината. И да искаш, на друго място като нашата чакалния няма да намериш, че няма! Затова ж. п. управление в Г. Орхановица не ще да се прости с нея и да направи нова. Ти остави другото, ами язык за петте кубика камъни, които са стоварени зад чакалния, Бам бадява са ги возили хората през 1926 година. Стообоят си там. Дали ги знае някой, не ми е ясно. Само кучетата дигат крак, като минат край тях, но те отде да знаят, че са стоварени тъкмо за чакалния. Не, не искам това да сънувам. Защо да трепера цяла нощ от студ. Да му мислят майките с малки деца. Нито съм майка и, . . . отказвам се да пътувам.

Друго, друго, ей тъй нещо по-хубаво.

Ха, да сънувам, че съм на таванова забава в салона. Ох . . . туй и салонът ни не е твърде за сънуване. Оня ден имаше събравие в него. Че то събрание ли беше! Влезеш ли вътре, ще ти излезе душата. Има да те носи публиката на раменете си от теснотия, има да махаш безпомощно с крака във въздуха, има да ти лутат главата от всякога шуба. Зер няма кой да се сети да разшири салона, каквато възможност има.

Не, не искам и него да сънувам. Толкоз време съм прекарал без да сънувам, и тази нощ ще си мина спокойно. Ония младежи, преди нас, много са сънували читалищен салон в най-разкошна обстановката, но ние не искам да го сънуваме повече, а трябва да запремем ръквичи и да си построим нов или да разширим стария.

Йосиф Ив. Христов

ДМЗ „ЧЕРВЕНА ЗВЕЗДА“ — ГАРА ДЕБЕЛЕЦ ТЪРНОВСКО

ТЪРСИ

добър майстор „МАШИНЕН БОЯДЖИЯ“, постъпване на работа веднага, заплаща по споразумение, справка всеки ден в завода телеф. 29-213.

ПРОИЗВЕЖДА СЕЛСКОСТОПАНСКИ МАШИНИ ОТ ЛЕК И СРЕДЕН ТИП:

Силажорезачки — Сламорезачки — Семечестачки — Веялки със и за електромотор — Плугове и окопачки — Култиватори — Бензинови помпи „Гард“ и резервни части за тях — Бойлери 180 литра — Цистерни —

Фасонни части за стерилитови водопроводи и всички видове чугуни отливки.

Ръководители на ДЗС, ТКЗС и частни земеделски стопани, търсете висококачествено производство и услугите на Промкомбинат „Иван Йонков“ — Трявна.

Записки на десантника⁽⁵⁾

от Иван ЗОПОТАР

— И вие повярвахте ли! — не издържах аз.

— Трябва да се има пред вид, че него време Плетнев си беше завоювал при нас репутацията на искрен, предан на нашето дело човек. А Борис беше нов младеж, кой го знае, с каква цел е дошъл в отряда.

Извиках го в шаба. „Имаш ли, — питаме, — приятели Николай и Артур? — „Имам“, — отговори. „Ходил ли е Николай в гес апо? — „Ходил е“. — „Разкажи, как беше това“.

Според думите му, Капшай действително е бил на разпит, но му се отдало да нахитри гестаповските следователи и благополучно да се изтрие от бела. Шо се отнася до Артур, то той действително е бил арестуван от гестапо, но не сам, а заедно със седемнаесет военнопленници, работещи с него в завода. Както твърдеше Борис, в навечерието на арестуването Артур отворил крана на цистерна с бензин, и през нощта от нея изтекло няколко тона гориво. При разпита в гестапо Артур и всички военнопленници посочили, че нямат никакво отношение към диверсията, а е виновен часовник, който крадел често бензин за обмяна с волка. Разпитаният от гестапо часовник признал систематическото разхищение на бензина, и Артур заедно с всички военнопленници бил осъден.

Всичко това ни се стори подозрително. Получаваме се, като не ли в гестапо са кръгли дураци. „Я не ни разказвай легенди, младежко“, — казвам на Борис. А той държи на своето: „Ако не вярвате, запийте Вася Аникушин — той също беше прикритен към нашата младежка група от неадекватна партийна организация и знае за всичко това“.

Но Аникушин много време беше на разузнаване и до неговото връщане решиме да безоръжим Борис и да го държим под охрана. И изведнаж на следващия ден рано сутринта по нас от страни затрачаха немски картечници. Мис-

линия, а когато се завърнал, бил изпратен в Борисов, в разпоредба на Нивелингер, и той го изпратил при нас.

— Как му се е отдало да проникне в отряда?

— Начинът е прост: гестапо открило група военнопленници, готвещи се да бягат в отряда при партизаните, към нея Нивелингер прикарал своя агент, като военнопленник.

— И каква задача му е поставил — вие изясните ли това?

— Как не, всичко изтригнах от него: да подпомогне есесовите да обкръжат отряда, през време на боя да застреля командирите, а в случай на провал предварително да набеда Качан, който, оказва се, здрав го е насолал в Борисов.

— А това вие от къде узнахте?

— От Аникушин. Той като се върна от разузнаване ни разказа много неща за Борис, Николай и Артур. „Тези — казва — храбри момчета отиваха на такива рисковани дела, че на нас по опитните нежелатели, често се случваше да ги задържахме“. Освен това, при него се пазеха тетрадите на Николай със записки за бойните дела на групата на Качан. Аникушин ми предаде това гадна теза тетрадки; така те от него време останаха при мене. Много интересни записки. Ако искате ще ви дам ги прочетете.

— Непременно ще ги прочета. Тези момчета още вчера ме заинтересуваха. Трям руски юнаци!

— По-скоро трима мускетари, — усмихна се Рудак.

Късно вечерта ние се върнахме в землянката си. Докато Рудак отиде за вечерята, аз се опитах да обобща събраните данни за положението на работите в разузнаването.

Чичо Коля имаше в лицето на Владо Рудак опитен помощник. Бригата разполагаше с не лоши капри разузнавачи, от които познавах местните условия и имаше надеждни връзки със съветските па-

триоти във всички околени населени пунктове, а така също и в Борисов и Минск. В Борисов най-често са изпращали Качан, Капшай и Ржеушки. В Минск досега е ходила само Галина Финка.

Сегга ти беше там, и за нея, от думите на Рудак, аз знаех само, че е белоруска, завършила селскостопански техникум, до войната работила в Минския градски съвет. В Бригата на Чичо Коля Финка е от края на 1942 година. Сега, намирайки се около Минск, тя подготвява вдигането на въздуха на обществите, в което живели офицери от щаба на военно-въздушните сили от централната групировка на хитлеристките войски. Беше й дадена още и задачата да хване някой от офицерите и да го достави в Бригата.

След вечерята си спомних за записките на Капшай и помислих Рудак да ги намери. Той се порови във всичко си човал, че и пладне навята на гръбчица, солидно протригва връзка от обикновени ученически тетрадки със зелена корица. На първата от тях с красив почерк беше написан то старателно: „Дневник на бойните действия на борисовската младежка група, 1941 година“.

Отворих първата страница.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ТЕТРАДКИТЕ НА НИКОЛАЙ КАПШАЙ

„1 август 1941 година. Ние си построихме защитно гнездо. Изкопахме землянка в гъстите храсталаци на брезватата гора около Лиса планина, недалеч от село Големо Стахово. Там ще бъде нашият щаб. За командир избрахме Борис Качан, а на мене, като негов щабен заместник, поръчаха щабните работи. Какво трябва да върши щабният, аз още не зная. Рехих да водя дневник за бойните действия“.

По-нататък ден след ден се низиха записките — понякога много кратки, от рода на тази: „Владо Ковалев се снабли от чичо си с радиоприемник. . .“ Понякога обичайно, по пет-шест страници. Стилят беше малко книжен.

Не всичко в тези записки е значител-

но и интересно. Някои важни факти са събрани, а по-малко важни ли съвсем незначителни са описани подробно. Поради това не ще ви цитирам първа и тетрадка, а ще предвам съдържанието й по своему.

На 22 юни 1941 година зрелостниците от 8-мо средно училище на град Ново-Борисов заедно с учителката Екатерина Максимова ходиха на прощална разходка в гоната. Рано сутринта за Николай наминали Ваня Барауля и Коля Галковски. На сбирния пункт те пристигнали първи. Започнали да се съвещават къде да отидат и кой да води. Николай предложил да се отпави на тринадесет километра от града на левия бряг на Березина.

— Там е много интересно! — убеждавал Николай другарите си. — През първомайските празници аз с Борис Качан, Артур Ржеушки и Владо Ковалев прекарах там три дни. Построихме си колиба и живяхме като ловци-следотрещачи.

Както се вижда, Николай е убеждавал момчетата много картинно, тъй като всички се съгласили да отидат на възхваленият от него място. Слънцето беше силно препичало, когато голямата група ученици влязла в гоната. Вървели с песни, с шегичи, смех. До беда скитали из гоната, къпали се в Березина, подхващали различни игри, а когато се уморили, разполагали се около учителката и започнали да мечтаят за бъдещето.

От към Борисов се издала катер. Забелязали веселата компания, той свия към брега.

— Какво сте се развеселили? — викнал от катера моряк. — Нима не знаете, че сме във война!

Всички скочили като опарени, а морякът поиниски:

— Нападнали ли хитлеровите фашисти. В Западна Белорусия се водят кръвопролитни боеве.

В града се върнали благополучно. Остатъкът от деня до вечерта Николай и дру-

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Спартакиадата при Окръжния народен съвет

Във втората републиканска спартакиада от служителите при Окръжния народен съвет в Търново се включиха 115 души, от които 36 жени. Броят на младежите и девойките достигна 40. В отделните дисциплини се състезават вече 166 участници. Най-масово се включиха служителите от Окръжния статистически инспекторат.

За повишаване на спортното майсторство са изградени дванадесет тренировачни групи. Петте за мъже и двете за жени по шахмат са включени 70 души. Редовно тренират 30 състезатели по тенис на маса. Сформирани са тренировачни групи и по лека атлетика, ски и гимнастика със 66 участници. С голямо усърдие тренира лекоатлетът Минко Минчев, който служи за пример в групата.

Състезанията започнаха. Излъчени са 4 поторазрядника по шахмат, между които: Георги Салакиров, Димитър Митев, Койчо Койчев и други.

По тепис на маса са проведени 105 срещи. Добре се представиха — Радка Кръстева, Петър Рачевски и други, които спечелиха по над 10 срещи и с това поврат вече 166 участници. III разряд по тази дисциплина.

Гимнастичките Роза Витанова, Верка Панова, Надка Димитрова, Йонка Борисова и други покриха 17 норми за I и II степен.

Тези успехи са в пряка връзка с материалната база. Тя бе пододобрена със средства отпуснати от партийната организация. Бяха закупени 4 шаха, 2 чифта ски, 40 топки за тенис на маса и други.

Местният организационен комитет, при активното съдействие на партийната организация, ДСНМ и проф. организацията следи от близо хода на спартакиадата.

Н. Стайков

Подготвят се за околнските състезания

Състезанията по тенис на маса от с. Кесарево, Г. Орхановско се готвят за околнските състезания. За втори път бе уредена тренировачна приятелска среща с отбори на с. Джулюница. В отборното класиране победи отборът на с. Кесарево с 5:3. В индивидуалното класиране първите три места бяха заети от състезатели на с. Кесарево. На първо място се класира Ал. Богомилов, второ място зае др. Йордан Николов, а трето — др. Г. Топалов. На

четвърто място се класира др. Рафаил Дашков от отбора на с. Джулюница. Същия ден се проведе среща и по шах. Победиха състезателите на с. Кесарево. Добре играха др. Косталин Пашкин от с. Кесарево и др. Иван Стефанов от с. Джулюница.

Състезателите на с. Кесарево ще се стараят да запалят честта на своя отбор и на своето село в предстоящите околнски състезания.

Ст. Цанков

УРОЖАЙЦИ В С. ХИРЕВО СПОРТУВАТ

Физкултурниците от с. Хирево, Севляевско живео участвуват във втората републиканска спартакиада. Над тенис масата бяха прекъсване леги блатата топка. Проведен е един и започна втори турнир за излъчване на разрядници.

Ив. Петров, дописник

Зам. гл. ред. Ал. Хинчев